

عنوان مقاله:

زمان بندی در پردازش موازی

محل انتشار:

اولین همایش چشم انداز تکنولوژی کامپیوتر و شبکه در ۲۰۳۰ (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

محمد رضا رشیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه مهندسی کامپیوتر نرم افزار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان،

وحید خطیبی - عضو هیات علمی گروه کامپیوتر، دانشکده کامپیوتر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بردسیر

خلاصه مقاله:

الگوریتم های موازی برخلاف الگوریتم های متوالی سنتی، الگوریتم های هستند که در آنها، هر بار قسمتی از برنامه روی پردازندهای متفاوت اجرا می شود و در آخر برای کسب نتیجه مطلوب، نتایج کنار هم قرار می گیرند. الگوریتم های موازی باید از جهت ارتباط بین پردازنده های مختلف نیز بهینه شوند. الگوریتم های موازی برای مشکلات برنامه ریزی زمان بندی برای به حداقل رساندن تعداد توالی کار با ضرب العجل ها، برنامه ریزی برای به حداقل رساندن زودکرد و دیر آمدن تراکنش ها تخصیص کانال، و به حداقل رساندن متوسط زمان پردازش می باشد. مدل حافظه مشترک از کامپیوتر های موازی برای به دست آوردن الگوریتم های سریع استفاده می شود. زمان بندی مطلوب تکالیف نگاره سازی ناچرخه ای جهت دار (DAG) در مجموعه پردازنده ها، شکل سخت ان بی (NP) است. زمان بندی TDS از شبکه ایستگاه های کاری با پردازنده های توان متفاوت محاسبه ای، مدل سازی می کند. هدف اصلی این طرح، کاهش خود تایم زمان بندی و طول زمان بندی است.

کلمات کلیدی:

الگوریتم موازی، الگوریتم های زمان بندی، گراف اسلایکلک جهت دار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/554228>

